XXI. évf. 1935 április 4. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpzt. számla 17.270 sz.

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

SZERKESZTI: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL és NÉMETH KÁROLY.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4.

Felelős kiadó: DRENYOVSZKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 12., fsz. 2.

Az uralom az Ő vállán van.

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek és a ti gyümölcsötök megmaradjon.“ Ján. 15, 16.

Urunknak ezeket a szavait még közelebb hozza szívünkhöz és még elevenebbé teszi az a körülmény, hogy ez a vers volt boldogult Kunst Irén kinai misszionáriusnő jelmondata és ezt állította utolsó rendelkezéseinek élére. Ez volt életének a pecsétje. Ezeket a szavakat akarta egy emberi életben kiábrázolni. Egészen világos, hogy aki a Krisztusnak ezt a mondását önmagára vonatkoztatja s annak érvényességét életének egész vonalán önmagára kötelezővé teszi, az hittel felismerte, hogy az uralom a Krisztus vállán van, a feltétlen rendelkezési jog Krisztust illeti meg, s Vele szemben kötelező a feltétlen engedelmesség. Talán nem is szükséges mondanom, hogy ez a felismerés, ez az önátadás, ez az engedelmes szolgálat a keresztyén missziónak a gyökere és veleje. És amennyiben minden valóban keresztyén élet missziós élet, azért minden keresztyén ember élete szükségképen ezeknek a szavaknak a hatálya alatt áll és ezen szavak erejében folyik.

Krisztus ássa meg életünk medrét, amikor kiválaszt bennünket ebből a világból. Közelebb vonz magához, eltávolít a világtól. Az új élet azzal kezdődik, hogy Krisztus hozzánk hajol; nem azzal, hogy mi Ő feléje fordulunk. Az indítás Tőle indul ki. Hogy miért választ ki téged vagy engem, azt nem lehet megmagyarázni, megokolni. Azt Ő tudja. Hogy minek köszönhetem azt, hogy én közelebb jutottam hozzá, mint ezer más lélek, az az Ő titka. A kiválasztott csupán annyit mondhat felvilágosításul, hogy ez kegyelem, amiben saját érdeme nélkül részesült. Hiszen az egész világ sem ád semmi megfelelő okot arra, hogy eljött hozzá a Megváltó. A világnak csak bűnei voltak, a szeretet amely önmagát felajánlotta. Istennél volt. Maga az élet sem hordja létokát önmagában. Az élet forrása az Isten. Az egész világmindenség ugyanazon az elven épül és áll, mint a mi üdvösségünk: az Isten szuverén akaratán. A feltétlen uralom az Övé és mi hiába akarnánk a viszonyt megfordítani.

Ebből következik, hogy mi hiába akarjuk a missziót, ha az Úr bennünket nem akar igénybe venni. S viszont hiába akarjuk magunkat kivonni a missziói elkötelezettség alól, ha az Úr kiválaszt

és elrendel erre a munkára. Akit az Úr kiválasztott és elrendelt, az vagy engedelmeskedik, vagy pedig nyomorék marad egész életére. A ki nem választott ember élhet töretlen pogány életet és felette nagyra becsülheti magát abban a hiszemben, hogy teljes életet él. Ellenben a kiválasztottak, ha engedetlenek, olyan hiányérzetben szenvednek, amelynek okát és lényegét talán nem ismerik világosan, de amely lealacsonyítja őket saját szemükben és mélyen boldogtalanokká, nyughatatlanokká teszi őket. Hogy a mai világban, a mi magyar világunkban is, annyi a bizonytalanság és nyughatatlanság, a félelem és a gond, arra vezethető vissza, hogy az Úr a magyar keresztyénségben is bizonyára sokakat kiválaszt és elrendel, de ezek nem engedelmeskednek neki. Az emberiség nem tudja mi baja, mi a betegsége. Pedig itt van annak a nyitja: Krisztus él, de az emberek, még a keresztyének többsége is úgy akar viselkedni, mintha Krisztus nem élne és nem uralkodna. A kiválasztottak és elrendeltek nem akarnak tudomást venni Krisztus kötelező életparancsáról, aminek a következménye azután a meghasonlott, kirojtolódott, zaklatott élet. Titokzatos gátlásokba, akadályokba ütközik lépten-nyomon az az ember, akit az Úr kiválasztott, elrendelt, hogyha nem engedelmeskedik.

Részemről teljesen kizárt dolognak tartom, hogy 600.000 magyarországi keresztyén evangélikus lélek közül a Krisztus csak az egy Kunst Irént választotta légyen ki a külmissziói munkára. Hol vannak a többiek? Hol vannak azok, akik a többi, Krisztustól bizonyára kiválasztott, de engedetlen misszionáriust imádsággal és adományaikkal támogatnák? Feltételezhető az élő és munkálkodó, az uralkodó és hatalmas Krisztusról az, hogy épen a magyarhoni evangélikus egyházról volna az a gondolata: ezt az egyházat megkímélem a külmisszió nehéz szolgálatától és áldozataitól? Én ezt hihetetlennek tartom. Hihetőnek csak azt tartom, hogy engedetlenek vagyunk. És ennek valami rettenetes kárát valljuk és fogjuk vallani. Egyre kevesebb és hitványabb lesz a gyümölcs, amelyet termünk. És ha egyszer a termés egészen elmarad? Ha az Úr keresi a gyümölcsöt és nem talál? Mi lesz akkor? S mi lesz azokkal, akik itt olyan atmoszférát teremtenek, hogy a kiválasztott és elrendelt lelkek eltévednek a ködben?

Warneck Gusztáv.

II.

Úgy látszott, mintha W. ezzel elveszett volna a misszió számára; valójában pedig így és itt lett igazán a misszióé. *Egyrészt* a vidék egészséges levegője, naponkénti nagy séták a gyönyörű erdőségekben, meg-megujították testi erejét és ellenálló képességét, *másrészt* hűséges gyülekezeti munkája mellett is maradt elég ideje arra, hogy missziói tanulmányait folytassa s gyűjtse azt a hatalmas, átfogó tudást, amely őt az evang. missziói világ nagy tanítójává tette. Felhasználta erre nemcsak a könyveket, hanem a missziói élet és munka vezető egyéniségeivel való személyes érintkezést is. Gyülekezetében rendszeres, évenkénti *missziói ünnepélyt* honosít meg, amelyre Németország minden részéből jöttek előadók s vendégek. 1879-ben rendezi az első németországi *missziói konferenciát* Halleban. Ezeknek a rendszeressé vált konferenciáknak — sok neves-híres részt-

vevő mellett is — az egyszerű falusi lelkész W. a vezetője és lelke, akinek tudományát nagyra becsülték s aki 1883 óta a theol. doktori címet is viselte. Százak és ezrek vettek részt ezeken a konferenciákon s figyelték a halkszavú, de hatalmas lelkierővel bizonyságot tevő embert.

1896 ban nyugalombavonult. Halleba költözött, hogy életének hátralevő részét egészen a missziónak szentelhesse. Az egyetemen első tanára lett a miszszió tudományának, amelyet ő emelt az egyetemi tudomány rangjára. De egyuttal *irásaival* tanítója lett Németországban és a külföldön mindazoknak, akik a miszszióval foglalkoztak. Első misszióirodalmi munkái *épitő célzatú missziói elbeszélések*. Majd mint a barmeni missziói iskola tanítója megalapította Christlieb bonni tanárral és Grundemannal az *Allgemeine Missionszeitschrift* c. első rendszeres missziói lapot. A misszió történetét és a misszió alapelveit tárgyalták benne tudományosan. Warneck 37 éven át szerkesztette. — Kiváló munkatársakat toborzott és nevelt maga mellé; hangja messze hallatszott. Művei közül legfontosabbak: *„Abriss einer Geschichte der protest. Mission."* *„Evang. Missionslehre."* *„Protestantische Beleuchtung der römischen Angriffe auf die evang. Heidenmission".*

Több és mélyebb valami az „érdekesnél", hogy a misszió nagy tanítójának *legidősebb fia:* előbb Szumatra szigetén misszionárius, a benszülött keresztyén munkások (evangelisták) képzésére alapított intézet vezetője, most pedig a rajnai misszió igazgatója; vagy hogy az egyik unokája a keletafrikai betheli misszió egyik missziónáriusának a felesége. Hogy W. munkásságának *közvetett hatását* és hasznát magyar evang. egyházunk is érzi és élvezi, annak megnyugtató bizonysága — hogy csak egyet említsek — br. Podmaniczky P. értekezése: A misszió tudományának vázlata. Alig van e műnek oldala, amely Warneckre ne hivatkoznék!

Halle több mint 30 esztendőn át volt W. missziói munkásságának szintere és középpontja — 1879 től mint az általa alapított missziói konferenciák színhelye, 1896-tól haláláig (1910) mint a missziói tudományok professzorának székhelye. Hány magyar evang. theologus fordult meg s tartózkodott ez alatt az idő alatt, nemcsak „látogatóban", de szemeresztereken át — Halléban? Hánynak volt sok- és sokféle alkalma arra, hogy W. tudományos és ébresztő missziói munkásságának és egyéniségének *közvetlen hatását* érezze és megtapasztalja?! A jubileum megkérdezi, számonkéri: éltek-e ennek az emberöltőnek magyar ev. theologusai ezekkel az alkalmakkal? S ha igen, — értékesültek-e ezek a közvetlen hatások a magyar evang. egyházat missziói kötelességeire ébresztő szolgálatban?

— *Vége.* — *Trittelvitz* nyomán *Németh Gyula.*

Az utolsó idők.

E címen néhány részletet szeretnénk közölni Kunst Irén utolsó leveleiből és munkatársainak róla szóló nyilatkozataiból.

1934. szept. 5-én.

Linkhiből ezeket írja a Német Nők Missziói Imaszövetségének: Ezidő szerint itt Hunanban a vörös veszedelem árnyékában élünk. A bolsevikiek be hatoltak Hunanba s nem lehet tudni, mit hoz a legközelebbi jövő. Jó tudni azonban azt, hogy az Ő kezében vagyunk. Semmi sem történhetik, mint amit Ő jónak és üdvösnek lát számunkra. Még a veszélyt is elfordíthatja, mint azt már oly gyakran tapasztaltuk. Gondolataimban természetesen naponta, legalább egyszer, otthon járok és gondolok a kedves imádkozók körére. Szombat óta vagyok Linkhiben Liu asszonnyal és a Csingkov-i bibliás asszonnyal, aki most szabadságon van s aki már rég vágyott, hogy egyszer Linkhit megláthassa.

Május elején Csingkovba mentem, hogy a mindnyájunk által sóvárogva várt fiatal misszionáriusnénkat: Kepplernét üdvözölhessem. Pünkösd vasárnapján három férfit kereszteltünk ott. Köztük Jang kőműves mestert, aki már Quack Margit nővér idejében náluuk dolgozott Csingkovban. Akkor leesett, a fején súlyos sérülést szenvedett; de Isten kegyelméből életben maradt s azóta gyakrabban látogatta az összejöveteleket. A végleges döntéshez azonban csak ez évben jutott. Ugyanezen a napon ment haza a mennyei Atyához, a mi kedves Üan Enszengünk, aki szüleivel együtt halálos betegen jött velem a csónakban

Tongtaoból. Ő volt a mi napsugarunk a kis Tongtao-i gyülekezetben. Pünkösd hétfőjén kisértük az utolsó útra, közvetlen édesanyja mellé került a temetőbe. Kérem gondoljanak mindnyájan az ő atyjára, hogy Isten keze alatt megalázkodjék és ne térjen vissza a maga utjaira.

Kedden Szüningbe indultam, ahol két áldott hetet töltöttem szeretteimmel. Azután Liu asszonnyal egy férfi segítő kiséretében tovább mentünk, hogy a mi kedves Jang Ruthunkat, aki most végezte Csangsában a bibliaiskolát, magunkkal hozzuk. Utközben kedves Hollenweger testvéreink három külállomásán megfordultam s a férfi segítővel kis kitérőt csináltam Huangtekuangba június 14-én. Itt rátaláltam korábbi utam nyomaira, egy asszonyra, akinek korábban hirdettem az evangéliumot s aki azóta hisz Jézusban. Künn a mezőn, utunk mentén, nem egyszer mosolyogva köszöntöttek bennünket egymásnak mondogatva: „Ez az, aki nekünk Jézusról beszélt!" Meglátogattuk a mi öreg Liu asszonyunkat, aki most készül a keresztségre és kis összejövetelt tartottunk a házában, majd vele imádkoztunk. Közben meghalt; tehát ez volt a számára a kegyelem utolsó hivása. Látogatást tettünk az iskolában is, amelynek fiatal igazgatója, Pen úr, Csangsában került érintkezésbe az evangéliummal és nem vonakodott attól. Van neki angol bibliája. Barátja Long igazgatónak Ujangból, aki buzgó keresztyén. — Tongkiafangba visszatérve nagy örömünkre Ruthtal találkoztunk. Nem jött egyedül, hanem egy fiatal vak leány, Uci Edittel, akit bibliás nőnek rendelt ki a vezetőség Hongkiangba. — Szüningben várt Ruth édesanyja, aki őt 3 éve nem látta s mivel idevalók, sokan összecsődültek, látni és hallani kivánták őt. Három lélek az Úr mellé állott, köztük a Tongkiafang-i iskola igazgatója.

Azután visszatértem Tongtaoba. 8 napot töltöttem Kiangkiamuban, a legújabb külállomásomon, a kedves Jangéknál s nagy örömöm volt nemcsak a kedves falusi környezetben és csendben, hanem különösen a sok lélekben, akik vágyódva siettek egybe, valahányszor Isten Igéjét hallgatták. Nagy örömöt jelentett Jang Ruthnak egy hónapos látogatása Tongtaoban Sok leány szívét sikerült megnyernie, akik azután minden délután eljöttek énekelni és tanulni. 16 fiatal leány s még néhány felnőtt adta át Jézusnak az életét, köztük egy Úr Jamenből, azonkívül Jákob és Márk. Istennek legyen hála érte! Már most az a feladat vár az én munkám imakörére, hogy mindezekért a lelkekért könyörögjünk, hogy a nyert áldást el ne veszítsék s értem is és munkatársaimért is, hogy alkalmasak legyünk a lelkek további ápolására és vezetésére . . .

1934 szept. 22-én

ugyancsak Linkhiből: Utolsó irásom óta sok mindent éltem át. Még Tongtaoból való elutazásom előtt telefon-értesítést kaptam, hogy a vörös hadsereg átlépte Hunan határát és Jungkovot ostromolja. Linkhibe érkezve jött a hír, hogy már Szüninghez közelednek. Szüninget azonban erősen védték s azért oldalt hagyták. Ekkor elterjedt a rémhír itt és a környéken, hogy felénk tartanak. Mikor a hirek egyre rosszabbodtak, férfi munkatársam azt ajánlotta, menjünk néhány napra vidékre egy keresztségre készülő barátunkhoz. El is mentünk. Innét új helyet kerestettünk fel: Mapangot.

Vasárnap, szept. 16-án jött a hír, hogy a veszély elmult. A vörösök más utat választottak, sajnos Tongtao irányában. Mi magunk hálát adhattunk az Úrnak a nagy megmentetésért. Hétfőn visszatértünk Linkhiba. Hiába vártuk azonban, hogy póstánkat, amely negyednaponként szokott érkezni, átvehetjük, mert a vörösök póstásunkat magukkal vitték. Tongtaoban azonban szabadon eresztették; így kaptunk hírt arról, hogy a vörösök, bár minden ottani holmimat megsemmisítették, így könyveimet és a nagy harmóniumot is, de a házat meghagyták, sőt a szép thüringiai tüzhely is sértetlen maradt. (Folytatjuk.)

A Missziói Gyermekszövetség órája.

Ének: Dunántúli Énekeskünyv 193. 1—2. vers.

Ima: Jó Istenünk! Édesatyánk! Telnek-mulnak a napok, s mi egyre közelebb jutunk a keresztyénség legmagasztosabb ünnepnapjához, Nagypéntekhez, a feltámadás fenséges ünnepéhez, Húsvéthoz. Ezek az ünnepek a te áldott misszionáriusaid, mennyei Atyánk, melyeket azért küldesz el hozzánk, hogy beszéljenek

nekünk a Te végtelen nagy megváltó szeretetedről s a halál felett diadalmaskodó hatalmadról. Oh áldd meg e misszionáriusok munkáját. Add, hogy igehirdetésük ne hangozzék el hiába, hanem teremjen az életünkben sok gyümölcsöt. A komoly bőjti napok s az elközelgő nagy ünnepek igehirdetése által támassz fel minket a lelki halálból új életre s adj erőt a mi megfeszített és feltámadt Megváltónk iránti szeretetre, hűségre és engedelmességre. Ámen.

Ige: Csel. 20. 24. Pál apostol, a legnagyobb pogány misszionárius, aki ezeket az igéket először hirdette, azért tudott így beszélni, mert nagyon jól ismerte Jézus megváltó szeretetét. Tudta, hogy Jézusnak sem volt drága az élete, hanem szeretetből odaadta azt az ő bűnös lelkéért, forrón szeretett zsidó népéért s a pogány népekért is. Hogyne adott volna hát ő is életet az életért, szeretetet a szeretetért, szolgálatot a szolgálatért!

Pál apostol óta sokan hirdették már ezeket az igéket szavaikkal és életükkel. Azok között akik hozzánk magyar evangélikusokhoz legközelebb állnak, a leghűségesebb igehirdetők egyike Kunst Irén az első magyar misszionáriusnő. Nála nemcsak beszéd; — élet volt ez az apostoli vallástétel. Ő igazán örömmel fáradt, szolgált és szenvedett drága kinai testvéreiért. Még most is előttem van, hogyan ragyogott a szeme az örömtől és lelkesedéstől, midőn nálunk-létekor a neki oly nagyon kedves kinai munkáról beszélt, milyen komolyan kért bennünket, hogy imádkozzunk érte s az ő kedves Kinájáért. Hűséges szolgálatban eltöltött, megszentelt s immár megdicsőült élete úgy jelenik meg előttünk, mint Jézus ama nőtanítványaié, akik a férfitanítványokat megszégyenítő hűséggel és bátorsággal kisérték el Jézust a Golgotára. A mennyei hazába költözött Kunst Irén néni is megszégyenítő, serkentő, buzdító példakép a magyar evangélikusok számára.

A hűségesen szolgáló Pál apostol nyomában ott találjuk hűséges tanítványait és munkatársait: az ifju Timotheust, Titust, Lukácsot, Lidiát, Priscillát, Fébét s a többieket. Óh bár Kunst irén néni lábnyoma se maradna üresen, bár nagyon sokan követnék a példáját a magyar ifjak és leányok az evangélikus gyermekek közül. Milyen nagy öröm lenne akkor a mennyben az Isten angyalai előtt s milyen nagy öröm töltené be az ő üdvözült lelkét is. Evangélikus fiuk, evangélikus leányok, szerezzétek meg néki ezt az örömöt, ha mind nem is azzal, hogy kimentek Kinába hanem azzal, hogy adakoztok és imádkoztok, hogy Kunst Irén néni munkája nyomán mi is eltarthassunk Kinában egy missziói munkást.

Példa: Egy misszionáriusnő, midőn Japánban egy régi Buddha templom mellett elment, ritka látványnak volt a szemtanuja. A templom régi, düledező volt s ki kellett javítani. Sokan voltak, akik nem tudtak pénzáldozatot hozni, de valamiképpen mégis hozzá óhajtottak járulni a templom javításához. A javítási munkálatoknál különösen egy nagy hajókötél vonta magára a figyelmet, mely 250.000 japán nő vastag, fekete hajából készült. Ezzel a kötéllel hatalmas sziklatömböket vontak fel a külső falon a helyükre. Ha tudjuk, hogy mily sokat tart hajára a japán nő, fogalmunk lehet arról a nagy áldozatról, melyet Buddhának akartak hozni. Ha ők pogány létükre megtették ezt, mi Krisztus megváltottai ne lennénk hajlandók az élő Krisztusnak odaáldozni a szívünket, ne lennének hajlandók egybefonódó imádságaink, összerakott filléreink, testvéri szeretetünk kötelékeivel élő köveket, pogány szíveket odavonni a mi Megváltónk dicsőséges lelki templomának, Krisztus anyaszentegyházának az építéséhez? Ne engedjük, hogy a pogányok megszégyenítsenek bennünket. Nagyobb a mi Krisztusunk, mint az ő élettelen bálványaik.

Befejező ima: Megváltó Jézusunk, értünk megfeszített és feltámadt mennyei Királyunk! Fogadd megváltott lelkünk hálaját azért a nagy áldozatért, amit értünk hoztál s azért a nagy, mentő szeretetért, melyet a Te szívedből emberi szívekbe kiárasztottál. Hálát adunk Néked a mi Kunst Irén nénink hűséges szolgálatban eltöltött életéért és munkájáért is és azokért a pogány lelkekért, akik őáltala ismertek meg Téged. Töltsd meg a mi szívünket is azzal a szeretettel, amellyel az övét megtöltötted s adj nekünk erőt, hogy örömmel kövessük az ő szép példáját, örömmel vegyük ki a részünket Kina és az egész világ evangélizálásának, halhatatlan lelkek megmentésének szent munkájából.

Ének: Dunántúli Énekeskönyv 193. 3—4. v. *B. S.*

Mindenekelőtt azt szeretném tudatni,

hogy nagyon boldog vagyok a munkámban és senkivel se cserélnék. Az Úr mindnnt jól cselekedett s engemet is a legjobb helyre helyezett. Neki legyen dicséret és hála ezért!... A madarak is, mint a tavasz kis hirnökei kezdik már szavukat hallatni, nem tehettem mást, mint hogy én is imádatba és magasztalásba fogjak... (Kunst Irén leveléből, melyet 1933. márc. 15 én Csingkovból írt a Német Nők Missziói Imaszövetségének.)

Adjunk hálát!

1. A nagypénteki és husvéti Evangéliumért, melyért még akkor is megrendülve kell hálát zengenünk, ha semmi új fény vagy kijelentés nem gazdagítaná idei ünnepléseinket.

2. Március 12. i Kunst Irén emlékünnepélyünkért, hogy oly sokan jöttek el s hogy várható egy kis sereg, amely hiven kitart az ügy mellett, melyért Kunst Irén életét áldozta. Ján. Jel. 14, 13. c.

3. A Harangszó és a Jöjjetek Énhozzám egybeolvadásáért, mint kézzel fogható, biztató jelért, hogy elérkezett az idő, amikor az egyházunk lelki megujhodásán munkálkodó erők jobban összefoghatnak, mint valaha.

Imádkozzunk!

1. Hogy nagy ünnepeink és az azokat előkészítő előadás sorozatai mindenütt, mindjobban az evangelizálás szolgálatába állhassanak.

2. Hogy a kinai misszióban Kunst Irén munkája nyomán mi is eltarthassunk valakit a bennszülött munkások közül.

3. A zsidó misszióért hogy a páska-ünnepeink közössége több lelket ébreszthessen Izraelből az igazi és tökéletes Páska-Bárány megáldoztatásának felismerésére.

A misszióról való megemlékezésre szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. Az április 9.-i megemlékezés alapigéjét Jelenések 14, 13-ból vesszük, amely a temetés alkalmával 1934. nov. 11-én a Csingsi-i missziói kápolnában alapigéül szolgált.

HIREK.

Országos Kunst Irén-emlékünnepélyünkről hálaadással kell beszámolnunk. Megható volt látni, amikor márc. 12-én már 6 óra felé kezdett seregleni a feketeruhás közönség ép úgy, mintha temetésre jönne. Lehettek másfélezeren. A Deák-téri templom ormán fekete zászló s az oltáron és szószéken a bőjti gyászlepel. Különösen az öregek felvonulása jelezte, hogy itten az első magyar missziói idők szemtanui jönnek bucsuzóra, nemcsak Kunst Iréntől, hanem egymástól is, egyben átadva a magyar missziói munka stafétazászlóját a fiatalabb missziói nemzedéknek. Ugy éreztük, hogy Kunst Irén lehet továbbra is az a kapocs, amely az ujabban külön-külön szövődő szálak mellett továbra is egységbe fűzi a misszió egyre szélesedő frontú magyar csapatát.

A gyászünnepély pontban fél 7-kor kezdődött és felbúgott az orgona: Jézus én bizodalmam első két versével. Az oltári imában D. D. Raffay Sándor irányította lelkünket az estély főcéljára, az Úr magasztalására a Kunst Irénben kapott missziói élet kincsei felett. Nem emberdicsőítés a célunk; emberi vonalon csupán a mi mélyebb megtermékenyülésünk és felbuzdulásunk a misszió szent ügye számára. Gergely Dezsőné, aki Kunst Irén régebbi budapesti előadásai alkalmával is gyakran énekelt, — Lelkem kiván Téged... c. éneket szólaltatta meg, amelyet Kunst Irén fordított magyarra. Az éneket Kapi-Králik Jenő, a templom karnagya kisérte. Dr. Molnár Gyula, egyesületünk elnöke mondott megnyitót. Meleg színekkel ecsetelte Kunst Irén magyarságának és hazaszeretetének egész sor megnyilatkozását. Többek közt azt is, hogy egy időben nevének megmagyarosítására is gondolt. Gáncs Aladár Kunst Irén lelki fejlődésének egyes állomásait mutatta be Elvonult azoknak sora, akik nevelésében mély nyomokat hagytak: édesanyja, vallástanára Győry Vilmos, konfirmáló

lelkésze Doleschall Sándor és az Országos Nőképző Janisch-mamája. Megelevenedett különösen az a kép, amikor 1884 Aldozócsütörtökjén ott zokogott a konfirmációja alkalmával, épen a mostani ünneplés szinhelyéül szolgáló templom oltárzsámolyán s az Urvacsora szentsége s az Úr közelsége megdöbbentette bűntudattól bevilágított lelkét. A Fasori Református Énekkar két számot adott László Sándor karnagy vezetésével. Bachtól: Ki csak Istenre dolgát hagyja és Jäckeltől a 28. Zsoltárt. Kedves, közvetlen előadást tartott özv. Dr. Misley Sándorné a Ref. Külmissziói Szövetség alelnöke. Beszélt Kunst Irén itthoni belmissziói, majd kinai munkájáról. A gyermekkori barátnő, a leghűbb, legrégibb és legállandóbb munkatárs meleg vallomásai hangzottak el ajkáról s mély, másoktól alig utánozható személyes megvilágításban tárult elénk Kunst Irén jelentőségének és rendkivüli jellemvonásainak egy egy szépsége. Az est közönsége külön felhivás nélkül is mély hálát érezhetett Misley Sándorné iránt, mint aki először bontotta ki a zászlót Kunst Irén indítására magyar földön a kinai misszió támogatására. Dr. vitéz Csia Sándor Kunst Irén utolsó idejéről mondott el mindenkit mélyen megindító részleteket. Erről már a mult számunkban s most is lapunkban közölt kinai levelekből van képünk. A Fasori Evangélikus Enekkar: Jézus, csak Téged áldunk c. éneket adta elő Schubertől Peschko Zoltán karnagy vezetésével, aki később még Antalffy D. bús Intermezzóját játszotta az orgonán. Majd Victor János, a Ref. Külmissziói Szöv. ügyvezető elnöke hívta fel a figyelmet Kunst Irén emlékének megörökítésére, jelezve, hogy Kunst Irén földi életében csak az egyik szakasz zárult le, a másik most kezdődik, az ő emlékének és örökségének hűséges ápolásával. Magócs Károly ev. lelkész igeolvasása — Jelenések 7, 9—17 versei, — majd Bereczky Albert ref. lelkész záróimája kapcsán mégegyszer elvonult előttünk Kunst Irén áldozatos s immár a Bárány trónja előtt megdicsőült életének képe. Úgy éreztük, mintha kint állnánk mi magyar keresztyének a Csingsi-i temetőben a most már négy hónapja feldomborodó sírnál s igy énekeltük el az igazi evangélikus temetői éneket: Krisztus Te vagy életem — első és két utolsó versét. Éreztük, hogy mennyire illik igazán minden sora arra, akinek a nevében ezt elénekeltük. Még egyszer felszállt szívünkből a hála s reáforrt szívünkre a pecsét, hogy ahoz az Úrhoz, akinek Kunst Irén élt s ahoz a munkához, amelyben ő elégette magát, a golgothai Evangélium terjesztésében, mi is hűek maradunk.

Kunst Irén emlékének áldozott a Deák téri német egyház nőegylete márc. 20-án. A díszteremben tartott ünnepélyen Broschkó G. Adolf esperes mondott megnyitót. Ő is fiatal korától ismerte Kunst Irént. Édesanyjának a halálos ágyon ő szolgált s ő végezte 1903 febr. 5-én a temetését is. Id. Victor János ny. igazgató, a magyar lelkiébredés egyik legrégibb munkása, szintén személyes megemlékezéseit füzte koszorúba Kunst Irénről, akivel a skót misszióban, főleg a vasárnapi iskolában együtt dolgozott. — Örülünk, hogy mind több helyen emlékeznek meg Kunst Irénről. Reméljük, hogy még ennek folytatása is lesz. Valóban nyereség és áldás akár gyülekezetek, akár az egyes lelkek számára Kunst Irén életében Isten szent kezének munkáját figyelni.

Székesfehérvári Fiókegyesületünk márc. 3-án tartotta közgyülését. Dr. Farkas Elemér körorvos, világi elnök igen komoly megnyitót mondott. A Biblia már az ótestamentumban is tele van missziói paranccsal. Az egyesület évi bevétele 330.93 P volt, melyből a központnak 85.97 P részesedés jutott. Az egyesületnek 28 rendes, 5 pártoló tagja van. Hetenként kétszer tartott összejövetelt s résztvett különösen a nagy szórvány gondozásában. Irányi Kamill lelkész indítványára ezentúl minden évben a közgyülést missziói nappal kötik össze.

Kiskőrösön a már mult számunkban emlitett febr. 17. i külmissziói nap alkalmából 192 P volt a bevétel, úgy hogy a januári missziói offertoriummal és a márc. 10 én az Egyiptomi Mohamedán Misszió javára rendezett külmissziói ünnepély jövedelmével együtt Kiskőrös a misszióra pár hónapon belül 258 P-t átdozott.

Győrben Missziói Szövetség alakult az alsó osztályos középiskolások számára. Havonként egyszer foglalkoznak a külmisszióval. Örülünk a missziói életben gazdag gyülekezet ezen újabb hajtásának.

A budapesti tagok legközelebbi összejövetele ápr. 9 én lesz. „A passió evangéliuma és az evangélium missziója II. Rákóczi Ferenc életében“ címmel Gáncs Aladár tart megemlékezést. Bib-

liát magyaráz Zászkaliczky Pál fóti lelkész. Összejövetel az Üllői uti imateremben fél 6 kor kezdődik. Előzőleg fél 5-kor a női csoport tart ülést.

Kunst Irén életéről és munkájáról elkészült vetítettképes sorozatunk 5-ször 5 cm-es lemezeink vannak. Akik a sorozatot bemutatni óhajtják, ápr. 9-ig jelentkezzenek Gáncs Aladár, Bpest Hermina ut 35/d címén. A képek nagyobb része szines. Jó kisérő szöveg vezet végig Kunst Irén áldott életén. Az előadáson befolyt offertorium Kunst Irén emlékének megörökitésére szolgál.

Menjünk Lipcsébe! A Lipcsei Misszió ez évben ünnepli 100 éves jubileumát a pünkösddel kezdődő héten. Kivánatos volna, hogy a világraszóló ünnepélyen hazánkból is minél többen vennének részt A német vasutak 1 heti tartózkodás esetén 40% c-os kedvezményt adnak. Kellő számu jelentkezés esetén az utat a Luther városok megtekintésével is egybeköthetnénk. Az ut iránt érdeklődők jelentkezzenek ápr. 25-ig Gáncs Aladár címén.

A mai magyar nemzedék életében alig ismétlődő alkalom lesz a C. E. világkonferencia Bpesten aug. 2 – 7 ig. Tekintettel arra, hogy ezidén nyári konferenciánk csak szükebbkörü lesz. tagjainkat itt szeretnénk látni. Aug. 5-én a külmisszió napja lesz, amikor tagjaink számára külön összejövetelt is tartunk. Készüljünk imában és anyagiakban egyaránt.

Hét év a kannibálok földjén címmel a Ref. Külmissziói Szövetség kiadja Molnár Mária mánusz szigeti misszionáriusnő 7 esztendős munkájának ismertetését. A 200 oldalas, képekkel illusztrált könyv előjegyzési ára 1.50 P, amely a megjelenéskor fizetendő. A könyv megrendelhető Üllői uti óránkon és Iratterjesztésünk címén Bpest Hermina ut 35 d. III. 1. II. 6.

Vönöckön a Missziói Gyermekszövetség 26 taggal alakult meg.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület pénztárába 1935. febr. 19-től márc. 18-ig beérkezett összegekről.

Tagdijak: Bpestről: özv. Péceli Lajosné 3 (1), Gera Lajosné 1, Pataki Antalné 3 (1), Huszár Sámuel 2 (1), Hüttl Ármin 4, Baár-Madas leányintézet V. oszt. 2, VI. oszt. 2, VII. oszt. 2, VIII. oszt 2, Sopronból: Dr. Deák János 6 (2), Dr. Karner Károly 3 (1), Fuchs János Egyházaskozár 3 (1), Magyar Géza Szák 3, Nagyszebenyi Rudolfné Balassagyarmat 3, Gulyás Sándorné Kispest 3, Csákó Gyula Kisvárda 6, Papp Ferenc Rákosszentmihály 3 (1), Szabó Antal Tokorcs 1 (1), Borgulya Endre Szarvas 1 P.

Offertoriumok: Soltvadkert 15, Szirák 2.18, Kispest 11, Óbuda-Ujlak 14.47, Kiskőrös 30.35, missz. ünnepély 173.90, Bpest (Kunst I. emlékünnepén) 65.98, Szombathely 4.80 P.

Adományok: Bpestről: özv. Ványai Jánosné 2, „Atom" 2, Atom I. 5 én 2, Győrből: Nagyegyházasi Miklás Mihály 5, Farkas Lidia 5, Götz Henrik Izmény 2, N. N. Izmény —.50, özv. Kiss Sándorné Vönöck 2, Pongrácz Mihályné Kapolcs 3 P.

Perselygyüjtések: Scholtz Ödön Ágfalva 4.30, Molnár Ilona Bpest 3 60 P.

Gyermekszövetségek: Bélyegekért: Központi 5, Kiskőrös 20, Szombathely 4.96, Persely —.84, Dr. Streck Laura növendékei 12 P.

Christananda m ssziójára Belák Sándorné Tokaj 3, Spisák Lilla Nyiregyháza 3, Rimár Jenő 2 P.

Missziói Lapokra: Ernszt Samuné 1.20, Ajkai egyház 2.10 P. Előfizetés: Dr. Gombocz Zoltán 3, Révész András 3 P.

Kétféle tagság van. Rendes tagok évi 4 P-t, pártoló tagok évi 2 P-t fizetnek. A tagok a lapot illetményképp ingyen kapják. Jelentkezni lehet a pénztáros, vagy titkár címén.

Szeretettel kérem a tagokat és a hittestvéreket, hogy a szelvényen megírni szíveskedjenek, mily címen: tagdij, offertórium, gyüjtés vagy adomány címén könyvelendő el a küldött összeg. Az Ur áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1935. márc. 18-án.
Csekkszámla száma 16.188.

Rimár Jenő pénztáros
VII., Gizella ut 28. fsz. 1.
Telefon: 97.189.

Németh Vilmos könyvnyomdája Szentgotthárdon.